

[Edel Saunte.]

afhørt om, hvorvidt de syntes, at det hjem, forældrene havde dannet, var egnet for dem, og om de syntes om det børnehjem, de var anbragt på, og forstanderen dér, en situation, som efter min mening vanskeliggør den fremtidige behandling og hjælp både for barnet og for hjemmet.

Derfor tror jeg, at det er rigtigt, når den højtærede socialminister i det foreliggende lovforslag er kommet til det resultat, at skal vi have en domstolsbehandling, må der ske en ændring. Vi kan ikke gå videre med den form, vi har nu, vi må prøve at finde frem til noget andet. Jeg tror, at den form, man har fundet frem til, er rigtig, skønt jeg må erkende, at det altid er en betænkelig ting at anvende specialdomstole, hvis der er mulighed for at anvende de ordinære domstole. Personlig mener jeg som sagt, at ministeren her har fundet den rigtige vej, men jeg må erkende, at man kan finde andre veje, der også kan være betryggende. Man kunne f. eks. lade sagerne gå til landsretterne og lade disse forsyne med domsmænd, der måske blev udtaget af en særlig liste el. lign.

Der kan også være den betænkelighed ved en fælles specialdomstol for hele landet, enten at denne domstol bliver meget rejssende, eller at folk kommer til at rejse meget langt for at få sagerne behandlet ved den.

Endelig vil jeg gerne rejse spørgsmålet om, hvorvidt det er rigtigt at lade denne specialdomstols domme anke til højesteret. Hvis man virkelig har den opfattelse, at det er værdifuldt, at sagen afgøres af en domstol, der er forsynet med sagkyndige på dette område, kan det måske være problematisk derefter at lade sagen endeligt afgøre af en domstol, der udelukkende består af mennesker, som alene er beskæftiget med juridiske problemer. Vi må som sagt i udvalget se meget nøje på dette problem. Jeg tror personlig, at ministeren har fundet den mellemvej, som vel er den eneste, vi kan gå, hvis vi skal tilfredsstille i hvert fald noget hos begge de skarpt adskilte parter: den ene, der skarpt siger: vi skal ikke til domstolene overhovedet, og den anden, der lige så skarpt siger: vi skal til de ordinære domstole.

Med hensyn til bestemmelserne om det

forebyggende børneværn vil jeg gerne takke ministeren for, at der nu bliver skabt hjemmel for mere psykiatrisk bistand og udvidet psykiatrisk undersøgelse af børnene. Jeg synes også, at den udvidelse af hjemmelen, vi får i § 123, stk. 3, er god, selv om jeg gerne i udvalget vil rejse det spørgsmål, om det virkelig er nødvendigt, at denne hjælp går over det sociale udvalg og dermed kommer ind under den meget strenge trangsbedømmelse, som man har i kraft af forsorgsloven i sin helhed, også for sær-forsorgshjælpen.

Rådgivningsklinikkerne for børn betragter jeg også som et meget stort gode. Jeg tror, de virkelig vil blive et væsentligt fremskridt. Jeg kan dog ikke lade være med at komme med et lille hjertesuk: når man har med disse sager at gøre, kommer man i almindelighed til den opfattelse, som der mange gange er givet udtryk for, at det ikke er børnene, der er noget i vejen med, det er forældrene. Derfor spørger jeg: kan rådgivningsklinikken for børn ikke også anvendes som rådgivningsklinik for forældre? Jeg tror mange gange, det er forældrene, der trænger til psykiatrisk hjælp og undersøgelse, og ikke børnene. Endelig vil jeg meget gerne, at vi i udvalget overvejer, om vi ikke burde gå videre i retning af at oprette rådgivningsklinikker eller rådgivningskontorer for forældre, der også kunne beskæftige sig med andre problemer end de rent psykiatriske.

I § 134 lægger man vægt på genopbygning af hjemmet. Jeg er helt enig heri og er meget glad for, at det er kommet med. Men hvordan skal vi kunne klare denne genopbygning? Jeg tænker ikke her på det personalemæssige, for jeg tror udmærket godt, at vore medhjælpere inden for børneforsorgen vil være i stand til at gøre det arbejde, der ligger her. Men kan vi bygge disse hjem op uden økonomisk hjælp? Bør vi ikke i § 134 have en tilsvarende regel, som er indført i § 123, stk. 3, nemlig at man fra børneværnets side kan anbefale en specialhjælp til dette hjem, når man tænker sig, at barnet skal kunne komme hjem igen? Vi er alle enige om, at hjemmet er den bedste plads, hvis det blot er forsvarligt, og vi ønsker alle i størst mulig udstrækning at få børnene hjem fra børneinstitutionerne. Men det kan være lige så vanskeligt for